

Sygn. akt *XVII AmE 282/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
------------------	------------------------------------

po rozpoznaniu 14 kwietnia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania *I. H.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

z udziałem (...) *Spółki Akcyjnej w G.*

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było nieuzasadnione

na skutek odwołania powódki od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 8 sierpnia 2019 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. nie obciąża powódki kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 282/19*

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 sierpnia 2019 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.) oraz art. 8 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku P. I. H. z dnia 25 lutego 2019 r., w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania przez (...) S.A. z siedzibą w G. dostaw energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w L. przy ul. (...) postanowił stwierdzić, że wstrzymanie przez Dystrybutora dostaw do obiektu zlokalizowanego w L. przy ul. (...) w okresie od dnia 14 lutego 2019 r. do 15 marca 2019 r. było uzasadnione.

Strona powodowa zaskarżyła ww. decyzję w całości, zarzucając jej naruszenie:

1. art. 32 Konstytucji RP poprzez nierówne traktowanie stron postępowania co przejawiało się w tym, że organ pewne zdarzenia uznawał za udowodnione na korzyść przedsiębiorstwa energetycznego pomimo, że wnioskodawczyni je kwestionowała, natomiast w sytuacji braku dostatecznego wykazania przez wnioskodawczynię okoliczności to organ nie zwywał do ich udokumentowania tylko przyjmował za udowodnione,

2. art. 6 b ust. 2 i 3 p.e. poprzez bezzasadne przyjęcie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do lokalu wnioskodawczyni było uzasadnione podczas gdy wstrzymanie dostaw energii nastąpiło w okresie kiedy wnioskodawczyni wystąpiła do (...) S.A. zgodnie z jego pouczeniem – o rozłożenie zaległości na raty i do dnia wstrzymania dostaw energii w dniu 14 lutego 2019 r. nie otrzymała odpowiedzi. Odpowiedź otrzymała dopiero 1 kwietnia 2019 r.,

3. art. 6c ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 2 p.e. poprzez nierozpoznanie wniosku z dnia 10 maja 2019 r. zgłoszonego przez wnioskodawczynię w przedmiocie nakazania (...) S.A. wznowienia dostaw energii elektrycznej na czas trwania postępowania.

W oparciu o powyższe, powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zainteresowany (...) S.A. w G., wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powódki na rzecz zainteresowanej obowiązku zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lipca 2017 r. P. I. H. zawarła z przedsiębiorstwem energetycznym (...) S.A. z siedzibą w W. Umowę sprzedaży energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w L. przy ul. (...). Umowa została zawarta na okres 5 lat.

Dowód: Umowa z 2 lipca 2017 r., k. 8-15 akt adm.

W dniu 31 maja 2017 r. P. I. H. zawarła z Dystrybutorem Umowę o świadczenie usług dystrybucji do obiektu zlokalizowanego w L. przy ul. (...). Umowa została zawarta na okres nieoznaczony.

Dowód: Umowa z 31 lipca 2017 r., k. 55-56 akt adm.

W związku z zawartą umową, Dystrybutor wystawił m.in. faktury:

- a. fakturę VAT z dnia 20 sierpnia 2017 r. nr (...) na łączną kwotę 34,26 zł (bieżąca należność: 34,26 zł),
- b. fakturę VAT z dnia 16 października 2017 r. nr (...) na łączną kwotę 89,28 zł (bieżąca należność: 55,02 zł),
- c. fakturę VAT z dnia 19 grudnia 2017 r. nr (...) na łączną kwotę 157,26 zł (bieżąca należność: 67,98 zł),
- d. fakturę VAT z dnia 20 lutego 2018 r. nr (...) na łączną kwotę 243,31 zł (bieżąca należność: 86,05 zł),
- e. fakturę VAT z dnia 23 kwietnia 2018 r. nr (...) na łączną kwotę 306,67 zł (bieżąca należność: 59,27 zł),
- f. fakturę VAT z dnia 10 lipca 2018 r. nr (...) na łączną kwotę 347,42 zł (bieżąca należność: 40,75 zł),
- g. fakturę VAT z dnia 26 września 2018 r. nr (...) na łączną kwotę 437,09 zł (bieżąca należność: 89,67 zł),
- h. fakturę VAT z dnia 24 października 2018 r. nr (...) na łączną kwotę 530,93 zł (bieżąca należność: 83,57 zł),
- i. fakturę VAT z dnia 18 grudnia 2018 r. nr (...) na łączną kwotę 540,07 zł (bieżąca należność: 22,85 zł),
- j. notę odsetkową z dnia 18 grudnia 2018 r. nr (...) na kwotę 0,65 zł

Dowód: Faktury VAT, k. 66-84 akt adm.

Faktury VAT o których mowa w lit. a) – h) zostały przesłane na ul. (...), (...)-(...) R.. Adres ten był adresem nieprawidłowym zatem faktury nie zostały skutecznie doręczone. Dokumenty o których mowa w lit. i) – j) zostały przesłane na prawidłowy adres, tj. ul. (...), (...)-(...) L..

Dowód: Pismo Wnioskodawczyni z 22 marca 2019 r., k. 21-22 akt adm.,

Pismo (...) S.A. z 4 kwietnia 2019 r., k. 32 akt adm.,

W związku ze złożoną przez P. I. H. reklamacją, Operator skierował, wraz z pismem z 30 listopada 2018 r. duplikaty wszystkich ww. faktur oraz przedłużył termin płatności do 10 grudnia 2018 r. Pismo to zostało doręczone 3 grudnia 2018 r.

Dowód: Pismo Operatora z 30 listopada 2018 r., k. 49 akt adm.,

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie które wpłynęło do Urzędu 10 grudnia 2018 r. P. I. H. zwróciła się do Dystrybutora z wnioskiem o rozłożenie zaległości na raty.

Dowód: Pismo z 6 listopada 2018 r., k. 51-52 akt adm.

W piśmie z 17 stycznia 2019 r. Operator wezwał Wnioskodawcę do zapłaty 540,07 zł zaległości z tytułu opłat za dystrybucję energii elektrycznej, w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania. Wezwanie doręczono 23 stycznia 2019 r., wobec tego termin do zapłaty upływał 6 lutego 2019 r.

Dowód: Wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 44-46 akt adm.

Dnia 7 marca 2019 r. Wnioskodawca dokonał wpłaty w wysokości 300 zł, która została zaksięgowana na poczet ww. zaległości.

Dowód: Pismo Operatora z 7 maja 2019 r., k. 63 akt adm.

Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego przy ul. (...) w L. nastąpiło od 14 lutego 2019 do 15 marca 2019 r.

Dowód: Pismo (...) z 4 kwietnia 2019 r., k. 32-33 akt adm.,

Zlecenie, k. 39-40 akt adm.

Dystrybutor, po wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej, w piśmie z 1 kwietnia 2019 r., wyraził zgodę na rozłożenie zaległości na raty oraz wznowienie dostaw. Termin płatności pierwszej raty przypadał na dzień 15 kwietnia 2019 r. Dystrybutor nie odnotował płatności pierwszej z rat, co potraktował jako zerwanie planu spłat.

Dowód: Pismo (...) z 1 kwietnia 2019 r., k. 53-54 akt adm.

Pismem z 25 lutego 2019 r., uzupełnionym pismem z 8 marca 2019 r. Wnioskodawca zwrócił się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w L. przy ul. (...) także wydanie postanowienia w przedmiocie przywrócenie prądu na poprzednich warunkach.

Dowód: Wniosek, k. 1 akt adm.

Decyzją z 8 sierpnia 2019 r., zaskarżoną w niniejszym postępowaniu, Prezes URE orzekł, że wstrzymanie dostaw energii do ww. obiektu było uzasadnione.

Dowód: Decyzja z 8 sierpnia 2019 r., k. 4-8 akt sąd.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie strony powodowej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestię sporną w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy uzasadnione było wstrzymanie dostaw energii elektrycznej od dnia 14 lutego 2019 r. do 15 marca 2019 r. do obiektu zlokalizowanego w L. przy ul. (...).

Przepis art. 6b ustawy – Prawo energetyczne (dalej jako: p.e.) reguluje warunki oraz zasady wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii.

Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności (ust. 1 pkt 2).

Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. (ust. 2)

Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, powiadamia na piśmie odbiorcę paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym o zamiarze wstrzymania dostarczania paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, jeżeli odbiorca ten nie ureguluje zaległych i bieżących należności w okresie 14 dni od dnia otrzymania tego powiadomienia. (ust. 3)

Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane niezwłocznie wznowić dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła wstrzymanego z powodów, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, jeżeli ustaną przyczyny uzasadniające wstrzymanie ich dostarczania. (ust. 5)

Wstrzymanie dostarczania energii lub paliw gazowych jest możliwe po spełnieniu przesłanek wskazanych w przepisie oraz po wyczerpaniu procedury określonej w [art. 6b ust. 3 p.e.](#) Przesłanki w nim wymienione muszą być spełnione łącznie, a więc nawet jeżeli odbiorca zalega przez okres minimum miesiąca z zapłatą należności na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, ale przedsiębiorstwo nie uprzedzi odbiorcy na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i nie wyznaczy mu dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty należności, wstrzymanie dostaw energii będzie bezzasadne. Niedochowanie warunków wskazanych w [art. 6b ust. 3 p.e.](#) skutkuje zatem uznaniem wstrzymania dostaw za nieuzasadnione. Samo istnienie zadłużenia nie jest wystarczające dla wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii. (A. K. [w:] Prawo energetyczne. Komentarz do wybranych przepisów, LEX/el. 2021, art. 6(b).

Sąd stanął na stanowisku, że w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki uprawniające Dystrybutora do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektu powódki. Po pierwsze – powódka zwlekała z zapłatą za świadczone usługi co najmniej 30 dni. Wprawdzie, wystawione przez Dystrybutora faktury były przesyłane na niewłaściwy adres korespondencyjny, co Dystrybutor przyznał, ale duplikaty wszystkich tych faktur zostały doręczone powódce wraz z pismem z dnia 3 grudnia 2018 r. Dokumenty księgowe – nota odsetkowa oraz faktura VAT, zostały wysłane na właściwy adres powódki. Termin płatności faktur, które przesłano na nieprawidłowy adres, został przedłużony na 10 grudnia 2018 r.

Jak zatem wynika ze zgromadzonego w toku postępowania administracyjnego materiału dowodowego:

- a. termin płatności faktur wystawionych od 20 sierpnia 2017 r. do 24 października 2018 r. przypadał na dzień 10 grudnia 2018 r.,
- b. termin płatności faktury VAT i noty odsetkowej wystawionych 18 grudnia 2018 r. przypadał na dzień 2 stycznia 2019 r.

Powódka pozostawała w zwłoce z zapłatą należności od 11 grudnia 2018 r. – w zakresie faktur wystawionych od 20 sierpnia 2017 r. do 24 października 2018 r. oraz od 3 stycznia 2019 r. – w zakresie faktury VAT i noty odsetkowej wystawionych 18 grudnia 2018 r. Należy zatem uznać, że 30-dniowy termin do zapłaty zaległości upłynął 1 lutego 2019 r., zaś termin wyznaczony przez Dystrybutora, wskazany w wezwaniu do zapłaty – 6 lutego 2019 r. Wstrzymanie dostaw do obiektu nastąpiło w dniu 14 lutego 2019 r., tj. z zachowaniem wymaganego przepisami terminu.

Jeśli chodzi o drugą przesłankę, tj. uprzedzenie wnioskodawcy na piśmie o zamiarze wstrzymania energii elektrycznej, to należy wskazać, że takowe uprzedzenie miało formę wezwania do zapłaty na kwotę 540,07 zł w którym Dystrybutor zawarł informację o treści: „Nieuregulowanie należności w wyznaczonym terminie może spowodować wstrzymanie dostaw energii elektrycznej (...)”.

Trzecią przesłankę stanowi wyznaczenie wnioskodawcy dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności, co Dystrybutor uczynił i skierował do powódki pismo, w którym poinformował, że o wysokości zaległości z tytułu opłat za dystrybucję energii elektrycznej i o terminie ich płatności.

W tym stanie rzeczy, Sąd podziela stanowisko Prezesa URE, zgodnie z którym wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, wobec spełnienia przesłanek wynikających z art. 6b p.e. było uzasadnione.

Jak ustalono, sprzedaż energii elektrycznej odbywała się na podstawie Umowy sprzedaży energii (...) zawartej pomiędzy powódką a (...) S.A. z 2 lipca 2017 r. Świadczenie usług dystrybucji przez Zainteresowanego odbywało się na podstawie umowy zawartej 31 maja 2017 r. Wstrzymanie energii do obiektu powódki w dniu 14 lutego 2019 r. przedsiębiorstwo energetyczne (zainteresowany) dokonało w wyniku nieuregulowania faktur objętych Wezwaniem do zapłaty datowanym na 17 stycznia 2019 r. W tym miejscu należy wyjaśnić, że przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie zasadności wstrzymania dostaw energii w dniu 14 lutego 2019 r., to było bowiem przedmiotem wniosku powódki z dnia 25 lutego 2019 r. Fakt kolejnego wstrzymania dostaw do obiektu powoda tj. w dniu 6 maja 2019 r., pozostaje w tym postępowaniu bez znaczenia. Pismo powódki z 10 maja 2019 r. potraktowane zostało jako wniosek o wszczęcie kolejnego postępowania administracyjnego w przedmiocie sporu dotyczącego wstrzymania energii elektrycznej.

Odnosząc się do argumentacji zawartej w odwołaniu, należy wskazać, że odbiorca, mając świadomość posiadanego zadłużenia, w dniu 6 grudnia 2018 r. złożył wniosek o rozłożenie zaległości na raty. Wskazać także należy, że samo złożenie wniosku o rozłożenie na raty spłat należności pieniężnej nie stanowi już podstawy do uznania, że zostało przez Dystrybutora zaakceptowane albo że termin na zapłatę zaległości uległ zmianie, także biorąc pod uwagę, że 23 stycznia 2019 r. powódce doręczono zostało wezwanie do zapłaty. Do dnia wstrzymania dostaw energii, tj. do 14 lutego 2019 r., powódka nie podjęła żadnych czynności polegających na przykład na złożeniu reklamacji czy wniosku o rozstrzygnięcie sporu do koordynatora. W tym okresie, powódka nie dokonała także żadnej wpłaty.

W odwołaniu, powódka podniosła także, że do wstrzymania dostaw energii elektrycznej doszło bez uprzedzenia, z czym nie sposób się zgodzić, bowiem w wezwaniu do zapłaty z dnia 17 stycznia 2018 r. Dystrybutor zawarł informację o możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej w razie braku zapłaty należności w 14-dniowym terminie. Wobec tego nie można podzielić argumentacji powódki, jakoby nie miała wiedzy o konsekwencjach wynikających z nieopłacenia należności.

Należy odnieść się również do kwestii niedoręczenia powódce wezwania do zapłaty. Posłużenie się przesyłką poleconą pozwala na zweryfikowanie czy, a jeśli tak to kiedy, doszło do doręczenia adresatowi korespondencji. Wezwanie do zapłaty zostało wysłane właśnie listem poleconym. Jak wynika z wydruku z systemu operatora publicznego, doręczone zostało w dniu 23 stycznia 2019 r. (k. 46). Wobec tego brak jest podstaw do uznania, że po pierwsze, powódce ww. korespondencja nie została doręczona, a po drugie, że nie posiadała wiedzy o skutkach nieuregulowania zaległych faktur.

Źródłem praw i obowiązków stron w procesie dostarczania energii elektrycznej jest umowa sprzedaży energii elektrycznej lub umowa kompleksowa. Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej, o którym mowa w art. 6b Pe jest sankcją za niedotrzymanie warunków tej umowy. Jest to sankcja bardzo dotkliwa, stawiającą przedsiębiorstwo energetyczne w uprzywilejowanej sytuacji w stosunku do odbiorcy, gdyż wyłącznie od jego decyzji zależy, czy skorzysta z możliwości wstrzymania dostaw energii. Z tego powodu przedsiębiorstwo energetyczne powinno korzystać ze swych uprawnień z zachowaniem zasad szczególnej staranności, w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie w sytuacjach nie budzących wątpliwości co do zaistniałego stanu faktycznego (Wyrok SA w Warszawie z 3.07.2019 r., VII AGa 2153/18, LEX nr 2737889).

Zdaniem Sądu Prezes URE prawidłowo zbadał okoliczności niniejszej sprawy i dokonał ich słusznej oceny, którą Sąd w pełni podziela. Wobec powyższego Sąd uznał, że zarzuty sformułowane w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd zważył, iż w realiach przedmiotowej sprawy zaistniały przesłanki przemawiające za zastosowaniem przez Sąd szczególnego rozwiązania, wyrażonego w art. 102 k.p.c. będącego odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu, skutkującym nieobciążeniem powódki kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski